

קונטרס

יסוד אמונה

יגלה נוראות נפלאות מעלת האיש הישראלי המאמין בו
יתברר. ואיך שיסוד היהדות הוא אמונה פשוטה בו יתברר.
כלי שום חכמות והשפלות כלל. ועל-ידי אמונה פשוטה
יזכה לעבר את חיו בטוב ובנעימים.

★

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י הַסְּבִיר אֶת
מֵאֲמָרָם, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה
(שְׁבַת דָּף ק"ה): "קֵל הַפּוֹעֵס
בְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה",
וְלֵמָּה הוּא בְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה
זָרָה, כִּי אִם הִיָּה אָדָם מֵאֲמִין
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-פְּרוּךְ-הוּא אִתּוֹ, אֲזִי
לֹא הִיָּה פּוֹעֵס כְּלָל.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן חקלב)

קונטרס

יסוד אמונה

א.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, כי יסוד הכל, שרש היהדות ועקר קיום האדם בזה העולם בין ברוחני ובין בגשמי הוא מדת האמונה הקדושה — להאמין בו יתברך באמונה פשוטה, בלי שום חכמות כלל, ולהשליך את שכלו המדמה לגמרי, ולא לחקר שום חקירות של הכל כלל. ואמר רבנו הקדוש (שיחות הר"ן סימן רי"ט): אשרינו, שזכינו לקבל את התורה הקדושה על-ידי משה רבנו, ופתח בה: בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, וגלה לנו האמונה הקדושה בלי שום חכמות וחקירות כלל. ואמר רבנו

זכרונו לברכה (שיחות הר"ן, סימן רכ"ב), שכל התהוות מעשה בראשית היה רק בשביל בני אדם בזה העולם, שיזכו לחזק את עצמם באמונה פשוטה בו יתברך, ואף שיעברו עליהם כל מיני קטנות וספקות ובלבולים, אף על-פי-כן אם יחזקו עצמם להגיע לאמונה פשוטה בו יתברך, בשבילם נברא כל העולם, וכל התהוות מעשה בראשית היה רק בשביל שיחזקו את עצמם באמונה פשוטה בו יתברך; אשרי המחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך.

ב.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס בעצמך אמונה פשוטה, אשר זה יסוד הכל — לידע שלא יעשה אדם תנועה גדולה או קטנה בלי רשות המאציל העליון, וכל נסיעה ונסיעה וכל דרך שרק באה אליך, תיכף ומיד עליך לידע שהוא רצונו יתברך, ורוצה להוציא על ידך איזו שליחות עליונה השייכת לשרש נשמתך, ועל-כן אל תתעקש כלל, רק ראה לנסע ולילך בדרך הזו שלפניך, והעקר הגדול שאתה צריך לידע הוא — שבכל מקום בואך בדרךך עליך לדבר רק ממנו יתברך.

וּלְגִלוֹתוֹ וּלְפִרְסָמוֹ לְכֹל בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁרַק תִּפְגַּשׁ. וְכֵן תִּרְגִּיל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלִיךְ. וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶת כָּל לִבְךָ וְנִפְשֶׁךָ וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. כִּי מִי יוֹדֵעַ פֶּן וְאוֹלֵי הֵיָקָא בְּמִקוֹם הַזֶּה יֵשׁ קָשֶׁר לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ. וְעָלֶיךָ לְתַקֵּן בְּזֵה הַמִּקוֹם תִּקְוִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְתַקְנֵם כִּי אִם עַל יָדֶךָ וְלֹא עַל-יְדֵי אֲחֵר; עַל-כֵּן, אֶהְיֶיךָ אַחֵי הַיְקָר, אַל תִּהְיֶה בְטָלָן. וְאַל תִּשְׁכַּח מִשׁוֹם דְּבַר וּמִשׁוֹם עֲנִיָּן שֶׁרַק עוֹבֵר עָלֶיךָ. הַרְגֵל עֲצֻמָּה לִהְיוֹת רְגִיל לְכַרֵּחַ תְּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְתִדַּע וְתִאֱמִין בְּאִמוּנָה מְזַכֶּכֶת אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁלִיחוֹת גְּדוֹלָה לְנִשְׁמַתְךָ בְּזֵה הָעוֹלָם לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל. וְזֶה יִסוּד הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה — שְׁאִין שׁוֹם דְּבַר בְּלִי הַשְּׁגָחָתוֹ וּרְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְאַפְלוּ בְּדַבְרִים הַנִּעֲשִׂים עִמָּךְ מִבְּעַלֵי בְּחִירָה, הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

ג.

אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחֻזַק עֲצֻמָּה בְּכֹל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְכֹל מֵה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלֶיךָ רְאֵה לְכַרֵּחַ רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְתִדַּע כִּי הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְזֶה הָעֵקֶר וְהַיִּסוּד בְּקִיּוֹם הַיְהוּדוֹת — שְׁיִחֻזַק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאִמוּנָה

פשוטה בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, ויהיה
 רגיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והפן
 אל אביו, וידע שהכל רק ממנו יתברך, ואין כחנו אלא
 בפניו, וכל מה שאנו רק צריכים, עקר העצה להגיע אל
 זה הוא רק על-ידי תפלות ובקשות אליו יתברך —
 לשפך שיח ותפלה לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליו,
 ויעזר לו לצאת מהחשך והבוץ והשקר שנפל אליהם.
 ואז — אם תהיה חזק באמונה פשוטה זו — לידע פי
 כל עניניך הם רק בידו יתברך, אז מעבר את חייך בטוב
 ובנעימים, ותהיה יהודי אמתי, יהודי פשוט המאמין בו
 יתברך בלא שום חכמות כלל, ותהיה נכלל בחי
 החיים; אשרי ליהודי כזה!

ד.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, כי עקר יסוד
 היהדות הוא רק אמונה פשוטה — להשליך את שכלו
 וחכמתו ובינתו המדמית ולהאמין בו יתברך בתמימות
 ובפשיטות אשר הוא מחיה ומטהר ומקים את כל
 הבריאה בלה בכל רגע ורגע מחדש, ואין בלעדיו
 יתברך כלל, ואם תכניס את עצמך באמונה פשוטה זו

בהתמדה רבה, אז תזכה שיתגלו עיניך וחושֶׁיך, ותרגיש את אמתת מציאותו יתברך בחושֶׁיך הגשמיים ובְעֵינֵי הַבָּשָׂר שֶׁלְךָ, עד שתראה ותבין את האלקות המחיה את כל פרטי הבריאה כלה, אבל עליך לדעת, כי לזכות להגיע אל מדרגה כזו להרגיש את ערכות נעימות זיו חיות אלקותו יתברך בגלוי עצום כזה על דבר זה צריכים להתמיד מאד מאד במדת האמונה הקדושה, ובפרטיות בדורותינו אלה, אשר הכפירות והאפיקורסות והשקר מתגברים ומתפשטים מאד מאד, ומלמעלה נתנו להם כחות עצומים כדי לצרף ולזכך את עם ישראל האמתיים, שיזכו להשאר באמונה בו יתברך בתמימות ובכפשיטות גמור, עד שיהיו מוכנים למסור נפשם גופם ונשמתם בעבורו יתברך, ואז — אם תכניס עצמך במדת האמונה הקדושה בו יתברך, ולא תתפעל משום בריה שבעולם, אף שתהיה יחידי בעולם המאמין בו יתברך, אז דיקא תזכה שיתגלה אליך אורו יתברך בגלוי נורא ונפלא עד מאד.

ה.

ראה, אהובי, אחי היקר, לחזק את עצמך באמונה

פשוטה בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא משיגח על כל פרט ופרט מעסקי העולם הזה, והפל בשביל הבחירה והנסיון — לראות היעמדו חזק באמונה פשוטה בו, ונתן פחות עצומים להסטר אחרא ולמלכות הרשעה, שיתפשטו בעולם כדי לתן שכר לאלו הזוכים להשליך את חכמתם המדמית, ובורחים אליו יתברך על ידי התורה הקדושה וקיום המצוות המעשיות, ולתן ענש לאלו אשר עוקרים את עצמם מהאמונה הקדושה, ואז כשיחזק בך יסוד האמונה הקדושה הזו, אז כבר שום דבר שבעולם לא יוכל להפיל אותך, רק תזרו עצמך תמיד לחזר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ואף-על-פי שבין כך תפל ותכשל, חס ושלום, אף-על-פי כן מרב חזק אמונה — שתהיה חזק תמיד, תראה לשוב אליו יתברך, ואז דיקא תצליח, ותעבר את זה העולם בשלום, פי העקר ויסוד היהדות תלוי רק באמונה פשוטה בו יתברך, ובפרטיות כהיום, אשר כל העולם מלא כפירות ואפיקורסות של "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", ומתגברים כל מיני עובדי אלילים וכחות מפתות שונות, המבלבלים את דעת בני-אדם בדמיונות וחזיונות של שוא והבל, עליך

לדעת, כי היסוד הוא האמונה הפשוטה; אשרי מי
 שמחזק את עצמו בעתים הללו באמונה פשוטה,
 כאשר קבלנו מאבותינו ומרבותינו מדור דור, על-פי
 דרכי התורה שבכתב ובעל-פה מתנ"ך, מגמרא,
 ומדרשים, מהזהר הקדוש, מספרי הפוסקים ומספרי
 היראים; אשרי לו ואשרי חלקו!

ו.

אחי היקר! ראה למסר עצמך לגמרי אליו יתברך.
 ותדע, כי אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ועל-כן
 הרגל עצמך להתחבא רק אצלו יתברך, ואז יהיה טוב
 לך תמיד, כי עקר מה שאמה טובל זה מפני שאמה
 יוצא לחוץ, ואמה מסתובב בזה העולם בין אנשים,
 אבל תכף ומיד בשתזכה לכטל את עצמך לגמרי,
 ולציר בדתך איך שכל העולם הוא פלו אור, ואמה
 באמצע האור, כי האור מסבב אותך לגמרי, אז תצחק
 מכל העולם פלו, ושום בריה לא תוכל לעשות לך שום
 דבר, וכל מה שתרגיש איזו מרירות, תדע כי עדין אינך
 מתחבא אצלו יתברך, כי המאמין האמתי אשר יודע
 ועד שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל עצם עצמיות

חיות אלקותו יתברך. אז אין לו שום פחד ושום בלבול. רק יושב בתוך האור ומתענג בענג זיו שכינת עזו יתברך; אשרי הזוכה להגיע אל "יסוד אמונה" חזק פנה, אשר אז ירגיש את גן-עדן התחתון; אשרי לו!

ז.

אהובי, אחי היקר! למה לך להיות תמיד בחלישות הדעת, ולחשב כאלו אבד מנוס ותקוה ממך? ! עליך לדעת כי כל זה בא אליך מקטנות הדעת ומחסרון האמונה הקדושה, כי באמת אם היית מאמין בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו כלל, והכל לכל בהשגחתו הפרטי פרטית, אז לא היית בחלישות הדעת פרגע, כי היית יודע, כי השם נתן והשם לקח, יהי שם השם מברך מעתה ועד עולם, ומה יש להיות בחלישות הדעת, הלא הכל ממנו יתברך, ואנו כחמר ביד היוצר, וזה יסוד האמונה הקדושה — להכניס בדעתו — שלא ימצא דבר גדול או דבר קטן מבלעדי רצונו יתברך, ואם כן מה שיך להיות בחלישות הדעת ובקטנות המחין ושברון לב, ועל-כן אם תחקק בדעתך

אמונה פשוטה זו, אז תזכה לעבר על הכל, ותחיה
חיים טובים, חיים נעימים, ושום דבר לא יוכל להזיז
אותך ממנו יתברך כי הוא זה.

ח.

אהובי, אחי הקר, למה לך להיות כל-כך שבור
מכל מקרה שעובר עליך? ! מדוע לא תמסר את עצמך
לגמרי אליו יתברך, ותדע באמונה ברורה ומזככת, כי
לא יעשה אדם תנועה קטנה או גדולה בלי השגחתו
הפרטי פרטית, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא
אם מכריזין מלמעלה (חלין ז.), ואין אדם נוגע במה
שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה,
אפלו במלא נימא (יומא לח.) ועל-כן כל מה שמיעד
בשבילך, שום בריה לא תוכל לקחת את זה, ועל-כן
מה ולמה לך להתבלבל כל-כך מכל דבר, הרגל עצמך
לדבר עמו יתברך, ואז תראה נוראות נפלאות, כי מי
שמכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה, איז זוכה
להכלל לגמרי בו יתברך, וכשנכלל בו יתברך, אז
נעשה איש רוחני, והקדוש ברוך הוא נוהג עמו בדרך
רוחנית, וחי חיו בדרך נסית ממש, ונעשים עמו

פלאות פלאי פלאים על כל שעל ופסיעה, והוא מלמד
 בנפים נגלים, ושומע כרוזין מן השמים ועל-ידי פל
 מיני שיחות של בני אדם הוא מכין דבר מתוך דבריהם
 ויודע עתידות; אשרי המדבק עצמו בו יתברך, ומהפך
 את כל ירדותיו לעליות גדולות; אשרי לו! ראה,
 אהובי, אחי היקר, איך שמתקף הקטנות והדחקות
 והמרירות והצרות והעגמת נפש יכולים להפך הכל אל
 תקף הקרשה, ולזכות להגיע אל מדרגות כאלו בגלוי
 אלקותו יתברך, לכן חזק ואמץ מאד — לא לפל
 בדעתך כלל, ולא להשכר משום דבר שבעולם.

ט.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, פי כל מה
 שהאדם מכניס בדעתו עוד בזה העולם את אמתת
 מציאותו יתברך, אז כשיבוא משיח צדקנו, יזכה
 להשגה יותר גדולה ויותר מרחבת, פי כל אחד ישיג אז
 רק כפי יגיעתו וטרחתו, כי בודאי יגלה משיח צדקנו
 את אמתתו יתברך לכל העולם כלו בגלוי רב ונפלא עד
 מאד, עד שגם העובדי פוככים ידעו ויפירו אותו
 יתברך, אבל בודאי יהיה הפרש גדול בין אחינו בני

יסוד אמונה

שכא

ישראל להבדיל אל העובדי כוכבים ומזלות, כי מה שהם ישיגו ויבינו יהיה לשחק וללעג לנו, כפי ערך השגתנו וידיעתנו בו יתברך (עין לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן כ"א). אבל גם מה שבינו וישיגו וישכילו אחינו בני ישראל יהיה הבדל גדול בין אחד להשני, כל אחד כפי יגיעתו וטרחתו והכנתו מקדם. אשרי הזוכה להקדים את האמונה הקדושה בו יתברך קדם ביאת משיח צדקנו. אשר אז כל אחד כפי שהכין את עצמו בעת הצער והדחק, החשך והאפלה, כמו־כן יזכה להשיגו יתברך ביתר שאת וביתר עז בביאת משיח צדקנו. וזה יסוד האמונה הקדושה — לחזק עצמו באמונה פשוטה גם בעת הצער והדחק והחשך והאפלה, ואז דיקא — אם מחזק עצמו באמונה פשוטה, אז סוף כל סוף כאשר תבוא העת בהתגלות האור האין סוף ברוך הוא בגלוי עצום, יזכה הוא להשגות אורות רוחניות חיות דבקות אלקות בתכלית הענג והמענוג: אשרי לו!

י

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, פי מענוג תמיד

אינו תענוג, ועל-כֵּן מתחבא ומתחשף האור מהאדם מפעם לפעם, אשר זה מה שנכנס אצל האדם ספקות באמונה הקדושה, ועל האדם להתחזק ולהתגבר בכל פעם מחדש, להאמין בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובאמת מי שזוכה לאמונה ברורה בו יתברך, יודע שהכל רק לבוש, פי הוא יתברך ברא את כל הבריאה כלה אשר למראה עינינו — דומם, צומח, חי, מדבר, הכל כהדין קמצא דלבושיה מניה וביה, פי אין שום מציאות בלעדי השם יתברך כלל, ובכל פרט ופרט מעסקי העולם הזה מלבשת התורה הקדושה, פי יש הלכות בדומם וכן בצומח וכן בחי וכן במדבר, וכשאדם חותר למצא את התורה הגנוזה בכל פרטי הבריאה, אז נתגלית לו אלקותו יתברך בתענוג נורא ונפלא עד מאד, פי אין לך עוד תענוג ושעשוע יותר גדול, מזה שאדם זוכה להשיג את אמתתו יתברך, וכשידע האדם ידיעה זו — שהוא יתברך מלבש בכל פרט מעסקי העולם הזה, וידע שאלופו של עולם בכל תנועה ותנועה, אז ויקא יוסרו ממנו כל המסכים והלבושים, ויזכה להתענג בערבות זיו שכינת עזו יתברך; ואל כל זה תזכה אם תחזק את עצמך גם בעת שצור ומר לך.

ולא תפל בדעתך כלל. רק בתקף הקטנות והחשך
תחזק את עצמך באמונה פשוטה.

יא.

אהובי, אחי היקר! איני יודע למה אתה צריך
להשבר בכל פעם מכל מה שעובר עליך? ! ולמה אתה
צריך לפל בחלישות הדעת מכל מה שמכזים ומצערים
אותך? ! מדוע לא תחזר עד השרש והוא — הקדוש
ברוך הוא בעצמו, שמתלבש עצמו בכיכול באלו
המצערים והמכזים אותך, כדי שתחזר אליו, ראה
להרגיל עצמך לדבר הרבה עמו יתברך בלשון שאתה
רגיל בה, זה ידביק אותך בו יתברך, כי אין עוד דבר
שמקשר ומחבר את האדם עם זלתיו כמו הדבור, ודבר
זה סובב בין אדם לחברו, על אחת כמה וכמה באין
ערך כלל, כשאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך
בתמימות ובפשיטות גמור, ומספר לפניו יתברך
בפרטי פרטיות כל מה שעובר עליו, אשר על-ידי-זה
מחבר ומדבק עצמו בו יתברך בתכלית הדבקות,
ואז מאירים לו כבר החיים באפן אחר לגמרי, וכבר
אינו נחלש בדעתו, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

יב.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס בעצמך את האמונה הקדושה, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובאמונה זו תזכה שיתרחב לך לבך, ותוכל לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ומה גם שתתקבל תפלתך, כי האמונה בו יתברך ממשכת ישועה גדולה, ועל-כן מי שצריך ישועה, עליו לתזק עצמו באמונה פשוטה, ויתפלל אליו יתברך, ותקבל תפלתו ברחמים וברצון, כי אמונה ותפלה הולכים יחד — כל מה שיש לו יותר אמונה ברורה ומזככת, כמו-כן מאירה אצלו דעתו — אשר אין שום תקנה אחרת רק תפלה ובקשה, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיעזר לו, ויבדאי ישע בישועה שלמה, העקר הוא התחזקות באמונה הקדושה, אשר היא יסוד ועקר היהדות.

יג.

ראה, אהובי, אחי היקר, להכניס את עצמך אל תוף האמונה הקדושה, ואל תחלש דעתך משום בריה שבעולם, עליך לדעת, כי שום דבר לא נעשה מעצמו.

יסוד אמונה

שכה

דבר גדול ודבר קטן הכל בהשגחתו יתברך הפרטי פּרטיית, אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם מכריזין מלמעלה (חלין ז.), וכל מה שתכניס בדעתך אמונה זו, יותר תתישב דעתך, ולא תהיה כל־כף עצבני, ולא תהיה במתח ועצבות, כי היודע שהכל ממנו יתברך, זוכה להמשיך עליו רוח קדשה וטהרה מפרום, וזוכה לחזת בנעם הוי"ה ברוך הוא ולהתענג בענג זיו השכינה הקדושה, אשר אין לך עוד תענוג גדול וזיו יותר יקר מזה שהאדם זוכה להרגיש ערכות נעימות זיו ידידות חיות אלקותו יתברך, ואל כל זה יכולים לזכות דיקא על־ידי אמונה פשוטה — אם יתמיד בדבר זה ימים ושנים, ונאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, אף שיעברו עליו כל מיני מסכים וחשכות והסתרות, צרות והרפתקאות וכי, אף־על־פי־כן יהיה חזק באמונה שלמה בו יתברך, אז סוף כל סוף על־ידי תקף האמונה יזכה להתגלות אור כזה, שלא שער וחאר מימיו, וירגישו יתברך תמיד על פניו, ויראה בעיני שכלו איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, ובלבד, אהובי, אחי היקר, שלא תניח את עצמך כרגע בהתמדת האמונה הקדושה, אז דיקא תזכה להגיע אל האור הגנוז הזה.

יד.

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך, ואל תסתכל על אחוריך כלל, ואל כל זה תזכה דיקא כשתכניס בעצמך אמונה פשוטה לידע שהכל לכל אלקות גמור, ודבר גדול ודבר קטן הכל מרצונו יתברך, ויזוה תזכה לעבר על הכל, פי האמונה הפשוטה בו יתברך זה עקר ההתחזקות לעבר על כל הבא עליו, ומה גם שזוכה להפך הכל לטובה, פי איש אמונות רב ברכות, שנמשך עליו שפע מהברכה העליונה.

טו.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך כל-כך בהאמונה הקדושה, עד שלא תראה משום דבר — דומם, צומח, חי מדבר, רק את עצם עצמיית חיות אלקותו יתברך, אשר זה יסוד האמונה הקדושה — להיות כל-כך בטל ומבטל בו יתברך, עד שירגיש שהולך על אלקות, ואוכל אלקות ומדבר אל אלקות, כי הוא בטל ומבטל לגמרי לגבי האין סוף ברוך הוא.

יסוד אמונה

שכז

ואל כל זה תזכה, אהובי, אחי, אם תתמיד בתורה
הקדושה, ותתבונן בכל המצוות הנחלקות לדומם,
צומח, חי, מדבר, כי בלא התורה יכולות להיות לך
דמיונות ואמונות כוזבות, כי שלמות האמונה
הקדושה, עקר מעלתה — פשהיא קשורה ודבוקה
בהתורה הקדושה ודיקא, אשר אז יכול לטעם מערכות
נעימות זיו חיות אלקותו יתברך עוד בנה העולם,
עולמך תראה ותרגיש בחיך ממש, אשרי מי שמחזיק
את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ומרב אמונה בו
יתברך יזכה להגיע אל שלמות הדעת — לידע כי
אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,
ואז יקבל רמזים ונצוצי שכל מכל פרט ופרט מפרטי
הבריאה, והם ילמדו אותו מה לעשות ואיך להתנהג
בכל דבר אשרי מי שמכניס את עצמו כל-כך
באמונה הקדושה, עד שאין לפני מראה עיניו רק
עצם אלקותו יתברך; אשרי לו! ואשרי חלקו! כי אין
לך עוד חלק טוב ממי שזוכה לחיות חיו עם
האמונה הקדושה וכל מהותו ועניניו כלולים רק
באורו יתברך, אשרי לו!

אהובי. אחי היקר! ראה להכניס את עצמך
 באמונה הקדושה, אשר זה יסוד היהדות — להאמין
 בו יתברך שהוא יחידו של עולם, ומבלעדיו יתברך אין
 נמצא זלתי כלל, וכל מצוותיך אמונה — כל המצוות
 צריכות להביא את האדם לידי האמונה הקדושה —
 לידע פי אין בלעדיו יתברך כלל והכל אלקות גמור
 הוא, ואז — בידיעה זו יתפרדו ממך כל פועלי און,
 שלא תירא ולא תפחד משום בריה שבעולם, וכל אלו
 המצערים אותך ומבקשים את נפשך, יפלו תחתך
 לגמרי, ויתבטלו נגדך, העקר לבל תחלש דעתך מהם
 כלל, ועליך לדעת, כי יש נחשים ועקרבים וכלבים
 כדמות אדם, ומצערים אותך מאד, אף-על-פי שיש
 להם בחירה פי הם נכראים, אף-על-פי-כן מתקף
 האמונה שתחזק את עצמך ותכניס בך, השם יתברך
 יבטלם תחתך, ויתבער השקר מן העולם ואמת מארץ
 תצמח, ויש ענין שיתהפך הכל לטוב, העקר שתק,
 וקבל הכל באהבה, ואז תראה נפלאות רבות שיאיר
 עליך מלך הכבוד.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי יסוד האמונה הקדושה הוא הארת השכינה, וכל מה שמכניס את עצמו יותר באמונה יותר זוכה להשרות עליו את השכינה, כי כח האמונה — להמשיך את שכינת עזו יתברך למטה בזה העולם, עד שכאשר יתגבר ויתחזק ויתאמץ באמונה פשוטה, יאיר על נפשו אור השכינה והזוכה לאמונה ברורה בקביעות חזקה, אז השכינה שורה עליו בקביעות, ואינה נפרדת ממנו. אשרי הזוכה לזה שתהיה עליו תמיד השראת השכינה, ואז יתברך בכל הברכות, וכן הברכות יהיו מצויות בידו לברך את אחרים; אשרי לו! כי איש אמונה רב ברכות, ואשרי מי שמתברך מאיש אמונה, שאז בודאי יקימו ברכותיו בלי שום ספק.

יח.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, כי אי אפשר לעבר את זה העולם ולחיות חיים טובים ונעימים, כי אם על ידי תקף האמונה הקדושה בו יתברך, וכל מה שייכניס בדעתו יותר אמתת מציאותו יתברך, וידע כי

אלופו של עולם נמצא בכל תנועה ותנועה, ודבר גדול ודבר קטן הכל ממנו יתברך בהשגחה פרטי פרטית, על-ידי-זה יוכל לעבר על כל הבעיות והמרידות והעצבון והדכאון שעוברים על האדם בחיי יום יום, ועליך לדעת, כי בלא האמונה הקדושה, האדם אבוד לגמרי, רחמנא לצלן, כי תכף ומיד כשעובר עליו איזה משבר, אין לו אל מי לפנות, והוא ממש נשבר לרסיסים, ואינו יודע לתן עצה לנפשו מרב ספקות ומרידות ועקמומיות שבלב, אבל כשאדם מחזק עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, וכל פרט ופרט ממה שעובר עליו הוא מדבר עמו יתברך, ומתיעץ עצמו לפניו יתברך, כאשר יתיעץ אדם עם חברו, אם מרגיל את חיי לחיות באפן הזה כל חיי הגשמיים משתנים לחיי רוחניות, ועולמו רואה עוד בחייו, כי מרב אמונה ודבקותו בו יתברך מהפך את גשמיות העולם לרוחניות, והכל משתנה אצלו לגמרי, והוא מסבב עם אלקות, והוא יתברך שומרו ומצילו מפל פגע רע ומשחית ומגפה וקטטה, ונמשכת עליו ערבות נעימות זיו חיות אלקותו יתברך בגלוי נפלא: על-כן ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ותספר

שלא יסוד אמונה

לפניו יתברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך בפרטי
פרטיות, ועל-ידי-זה תזכה שתתחזק אמונתך, ותזכה
לעבר את העולם הזה בשלום ותחיה חיים נעימים
ומתקים: אשרי השומע ומקים את כל זאת.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

מִדְּרָא"שׁ נ"י אָמַר לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁעַקֵּר מַעֲלַת הָאָדָם
וְחַשִּׁיכֹתוֹ, שְׁאַצְלוּ בּוֹעֵר הַלֵּהָב
וְהַתְּבַעֲרָה אַחֲרָיו? תִּבְרַךְ מֵהַתְּחִלָּת
הַהִתְקַרְבוֹת עַד הַסּוֹף, "בְּדִיּוֹק כְּמוֹ
הַהִתְחַלָּה, בֵּן צְרִיף לְהִיּוֹת הַסּוֹף",
וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר: "דְּעַר עַקֵּר
גְּרוֹיִסְקִיט סוֹן אֲמַעֲנֵשׁ אִיז דָּאס
— עַר בְּרַעֲנֵט צוּם אִיִּבְעֵן־שְׁטֵן בֵּיִים
סוֹף פּוֹנְקֵט וְיִי בֵּיִים אָנְפֵּאָנְג", וְשׁוּם
דְּכַר לֹא יוּבַל לְמַנַּע אוֹתוֹ מֵהַתְּבַעֲרָה
וְהַלֵּהָב הַזֶּה.

(אמר מדרא"ש, חלק א. סימן יכ)